

توضیحات اضافی

- همان‌طور که در مقدمه عرض شد، جای عده‌ای از پیشکسوتان طنز و فکاهه ایران در این مجموعه خالی است؛ همچنین جای چندتن از طنزنویسان که در این یکی دو دهه چهره نشان داده‌اند. در جلد دوم این کتاب اگر بتوانیم، از خجالت همه آنها را درمی‌آییم.
- ابوالقاسم حالت در سال ۷۱ و اسدالله شهریاری در سال ۷۲ برگ مرخصی گرفتند و به دیار باقی شتافتند. خودتان شناسنامه هایشان را تکمیل کنید.
- اگر می‌خواهید ترتیب الفبایی را رعایت کنید، می‌توانید اثر رضا گنجه‌ای را بعد از مسعود کیمیاگر بخوانید.
- سالنامه سال ۱۳۷۱ گل آقا را هم به فهرست مآخذ کتاب اضافه کنید.
- یک نفر دهن دره می‌کرد، دوستش گفت: «حالا که دهنت باز است، حسن آقا را هم صدا کن.»
حالا حکایت ماست.

